

Γιατί φοράς κλουβί;

τεύχος 610

8 Ιουνίου 2014

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΙΧΟΥ

ανάντια στην υποτίκηση της εργασίας, της ζωής και της νοηκοσύνης και

“...αγωνιζόμαστε να παραμείνουμε ΑΝΘΡΩΠΟΙ
και όχι ανθρώπινες σκιές κλειδωμένες και
ξεχασμένες στην απελπισία.”

Αυτά είναι κάποια από τα λόγια της επιτροπής αγώνα φυλακών στην ανακοίνωσή της για το ξεκίνημα μαζικής απεργίας πείνας στις φυλακές [ξεκίνησε 23 Ιουνίου και τέλειωσε 1 Ιουλίου με συμμετοχή 4.500 κρατουμένων, δηλώνοντας ότι θα συνεχίσουν τον αγώνα με κάθε μέσο]. Το “άθλιες” δε φτάνει για να περιγράψει τις συνθήκες διαβίωσης στις ελληνικές φυλακές. Γι’ αυτό και τα τελευταία χρόνια οι κινητοποιήσεις των φυλακισμένων γίνονται όλο και πιο συχνά. Δε ζητούν τίποτα παραπάνω από τα ΑΥΤΟΝΟΗΤΑ. Καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, να υπάρχουν γιατροί στις φυλακές, να μην κόβονται οι άδειες που δικαιούνται με το έτος θέλων του κάθε κομπλεξικού εισαγγελέα, μείωση των εξοντωτικών ποινών που επιβάλλεται το δικαστικό σύστημα, δικαίωμα στην αναστολή και πολλά άλλα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα που θα έπρεπε να έχουν εκπληρωθεί χωρίς δεύτερη κουβέντα. Πώς αντιμετωπίζει το κράτος αυτά τα αιτήματα; Με το νέο φασιστονομοσχέδιο για τις φυλακές τύπου Γ-υψηστής ασφαλείας όπου θα μεταφέρεται εκεί όποιος κρατούμενος κρίνεται “επικινδύνος” από το υπουργείο και κάποιον εισαγγελέα. Όποιος δηλαδή δε δέχεται να απωλεστεί την ανθρώπινη ιδιότητά του και αγωνίζεται να επιβιώσει στην κόλαση που λέγεται φυλακή. Με άλλα λόγια όποιος τολμάει ακόμη να διαμαρτύρεται που τον αντιμετωπίζουν χειρότερα κι από ζώο, θα του κόβουν ακόμα και αυτά τα ελάχιστα δικαιώματα που του έχουν απομείνει, δηλαδή ούτε άδειες, και σχεδόν καθόλου επικοινωνία με τον έξω κόσμο.

Θεωρούμε καθήκον μας να σταθούμε αλληλέγγυοι στους αγώνες των φυλακισμένων ενάντια στη φυσική και ψυχική τους εξόντωση. Την ώρα που εμείς

βιώνουμε “απλά” την υποτίμηση της ζωής μας περιφερόμενοι μεταξύ ανεργίας, κάποιους κωλοπρογράμματος του οαεδ και κάποιας σκατοδυλείας πληρωμένης (και αν) με ψίχουλα, οι φυλακισμένοι τη βιώνουν χίλιες φορές αυτή την υποτίμηση. Έχοντας καταλήξει εκεί επειδή έτσι έκρινε κάποιος δικαστής που υπηρετεί ένα σύστημα που οποίο μας φωνάζει με χίλιους δυο τρόπους ότι όσο πιο χαρηλά βρίσκεσαι στην ταξική ιεραρχία τόσες περισσότερες πιθανότητες έχεις να φυλακιστείς. Μια ματιά στην τεράστια πλειοψηφία αυτών που βρίσκονται στις φυλακές το επιβεβαίωνται. Τοξικοεργατημένοι που το σύστημα απονομής δικαιοσύνης τούς βαφτίζει εμπόρους, μετανάστες χωρίς χαρτιά, άνθρωποι πάμφτωχοι που δε μπορούν καν να εξαγοράσουν μικρές ποινές, μικροπαραβάτες που παραβίασαν το νόμο για λόγους επιβίωσης. Η δικαιοσύνη δεν είναι τυφλή. Είναι ταξική και βλέπει μια χαρά. Ξέρει να ξεχωρίζει αφεντικά από εργάτες, πλούσιους από φτωχούς. Και να τους φέρεται ανάλογα. Τους μεν να τους προστατεύει, τους δε να τους φυλακίζει. Και είναι ανότο να νομίζει κανείς ότι οι φυλακές υπάρχουν για να μας προστατεύουν. Υπάρχουν για να λειτουργούν σα φόβητρο για όλους εμάς τους εργάτες που όταν καταλάβουμε ότι αυτός που νομοθετεί (το κράτος) είναι ο συλλογικός εικφραστής των εκμεταλλευτών μας και αυτών την υπαρξή προστατεύει με το ποινικό του σύστημα, δε θα έχουμε πρόβλημα να παραβίουμε το νόμο τους. Με τις φυλακές τους προσπαθούμε να μας κρατήσουν πειθαρχήμενους στις προσταγές τους. Μας δείχνουν τον εχθρό στο πρόσωπο του φυλακισμένου προκειμένου αφενός να καλύπτουν τα δικά τους καθημερινά εγκήματα (με πρώτο και καλύτερο αυτό της με κάθε τρόπο εκμεταλλευτής μας) και αφετέρου να αγαπήσουμε το μπάτσο και το δικαστή που μας “προστάτεψαν” (καλύτερα να αυτοκτονήσουμε). Εμείς θα εξακολουθήσουμε να

“σικανόμαστε τη δικαιοσύνη τους” όπως είχαν γράψει κάποιοι κρατούμενοι σε μια εξέγερση κάπου το '90, θα στρεφόμαστε ενάντια στην κωλωφάρα των δικαστών που καταστρέφουν καθημερινά τις ζωές των ανθρώπων της τάξης μας μοιράζοντας ποινές σα στραγάλια, θα φωνάζουμε ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΦΥΛΑΚΗ και θα δίνουμε το σεβασμό και την αλληλεγγύη μας στους φυλακισμένους που επιμένουν να αγωνίζονται υπό υπερβολικά αντίδοτες συνθήκες.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

ενάντια στο νέο φασιστικό νομοσχέδιο του υπουργείου δικαιοσύνης και τις φυλακές τύπου Γ-υψηστής ασφαλείας

Στα δικαστήρια της πάτρας δίνεται μια μάχη. Από τις 6 Ιουνίου, δεν αναμετριέται απλά ο ρατσιστής έλληνας εργοδότης Βαγγελάτος και τα θρασύδειλα τσιράκια-επιστάτες του με τους 35 μετανάστες εργάτες που δέκτηκαν δολοφονική επίθεση με καραμπίνες πέρσι τον Απρίλη στη Μανωλάδα όταν πήγαν να ζητήσουν τα μεροκάματά τους. Αναμετριέται η εργατική αξιοπρέπεια και περιφράνια που διεκδικεί τα δικαιώματά της με την ελληνοράδικη εργοδοτική τοσάμπα μαγκιά που θεωρεί πως μπορεί να γαμήσει όποιον θεωρεί του χεριού της προκειμένου να περνάει καλά (επί πτωμάτων πάντα) και να τα σπάει στην Πάολα (με λεφτά άλλων). Αναμετριέται η αλληλεγγύη μεταξύ των εργατών που δεν αναγνωρίζουμε εθνικούς διαχωρισμούς με την κοινωνική σαπίλα (δικηγορική και μπ) που υπερασπίζεται το κάθαρμα Βαγγελάτο. Αναμετριέται η βαρβαρότητα του σύγχρονου φασισμού με το θάρρος των μεταναστών εργατών που δε μασάνε από τις απειλές και τους τραμπουκισμούς του κάθε Βαγγελάτου κι έχουν τα κότσια να φτάσουν μέχρι το δικαστήριο και να καταθέσουν εναντίον των παρ’ ολίγον δολοφόνων τους ΖΗΤΩΝΤΑΣ ΔΙΚΑΙΩΣΗ. Ξέρουμε ότι στα δικαστήρια δε γίνεται να αποδοθεί δικαιοσύνη. Είναι άγνωστος ο αριθμός των δολοφονημένων και κακοποιημένων αλβανών μεταναστών εργατών τη δεκαετία του '90 (κυρίως στην ελληνική επαρχία). Είναι όμως γνωστός ο αριθμός των ελλήνων ρατσιστών που καταδικάστηκαν, μόλις ένας. Παρ’ όλα αυτά θεωρούμε πως πρέπει να είμαστε εκεί, στο πλάι των 35 μεταναστών εργατών. Όχι τόσο γι’ αυτούς καθώς απ’ ότι φαίνεται έχουν πολλά περισσότερα ψυχικά αποθέματα και πείσμα απ’ όσο μπορεί να φανταστεί κανείς. Άλλα γιατί σε αυτή τη δίκη παίζεται και κομμάτι της δικής μας αξιοπρέπειας. Και ως εργάτες και ως άνθρωποι... **ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΕΒΑΣΜΟ ΜΑΣ ΣΤΟΥΣ 35 ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΗΣ ΤΗΣ ΜΑΝΩΛΑΔΑΣ.**

ΥΓ: Στις 4 Ιουλίου εκατοντάδες πακιστανοί εργάτες που ζεζουμίζονται καθημερινά στα χωράφια των ντόπιων αγροτοαεροντικών στη Σκάλα Λακωνίας, κατέβηκαν σε απεργία αντιδρώντας στις επιχειρήσεις σκούπα της αυτονομίας που εισβάλλει στα σπίτια τους. Ενάντια στην επικείρωση τρομοκράτησης τους ώστε να τους πειθαρχίσουν και να τους κάνουν ακόμα πιο φτωνούς εργάτες, οι μετανάστες απαντούν δυναμικά διεκδικώντας χαρτιά και αξιοπρέπεια.

Ας δούμες λίγο και το ποιόν αυτών που έχουν το θράσος να λένε ότι απονέμουν δικαιοσύνην. Με απόφαση του ελεγκτικού συνεδρίου (ένα από τα τρία ανώτατα δικαστήρια), οι δικαστές αποφάσισαν ότι είναι αντισυνταγματικές οι περικοπές στους μισθούς και τις συντάξεις τους. Απόφαση που ισχύει αναδρομικά από 1η αυγούστου του 2012 κι έτσι πέρα από τα δεκάδες εκατομμύρια ευρώ που θα κοστίζουν επιπλέον κάθε χρόνο στον κρατικό προυπολογισμό, θα τοιμηθούν και 150 (!!!) εκατομμύρια ευρώ αναδρομικά. Αυτό προφανώς έγινε δεκτό χωρίς δεύτερη σκέψη από τους αρμόδιους υπουργούς, τους ίδιους υπουργούς που μας έβγαλαν την παναγία και αντιμετώπισαν σα ζητιάνους τη ντόπια εργατικά τάξη για το 500ευρο του κοινωνικού μερίσματος (φτάμε κι εμείς βέβαια γ’ αυτό...). Κι όπως φαίνεται θα ισχύει και για τους μπατσοκαραβανάδες αφού όπως σημειώνει η ποινεπίς (και καθόλου γραφική) φωνή υπεράσπισης του ελληνικού κεφαλαίου που λέγεται Άδωνις “όλοι αυτοί αποτελούν το σκληρό πυρίνα του κράτους και πρέπει να αντιμετωπίζονται διαφορετικά”. Την ίδια περίοδο το συμβούλιο της επικρατείας (άλλο ένα από τα τρία ανώτατα δικαστήρια) έκρινε μια χαρά συνταγματικό το πετσόκομια του βασικού μισθού των εργατών (καθώς και την κατάργηση μας σειράς εργατικών δικαιωμάτων). Συνοψίζοντας, η δικαστική εξουσία στηρίζει τα συμφέροντα των εργοδοτών γνωμοδοτώντας υπέρ τους και η πολιτική εξουσία επίσης στηρίζει τα συμφέροντα των εργοδοτών δίνοντας στους δικαστές ότι ζητήσουν προκειμένου να συνεχίσουν αυτή τη δουλειά. **Και αυτοί οι άνθρωποι θα αποφασίζουν για τις ζωές μας και πόσα χρόνια θα κάτσουμε φυλακή** (ή πόσα φράγκα πρόστιμο θα πληρώσουμε στον κρατικό μπχανισμό ώστε να μη μπούμε στα κολαστήριά τους) **αν παραβούμε** -είτε από ανάγκη είτε από επιλογή- **το νόμο τους** που απλά διασφαλίζει την κοινωνική αδικία και την οικονομική μας εκμετάλλευση. Τόσο απλά...